

[Steen Folke]

kraft. Jeg ved, at man f.eks. overvejer at forhøje de nuværende 60 pct. af de stemmeberettigede, som der kræves skal stemme imod kommunalbestyrelsen, for at det skal få nogen konsekvens, til f.eks. 80 pct. Jeg kunne så sige til ministeren: hvad med at forhøje det til 99 pct., hvis man endelig skal gå den vej? Så kan man opretholde det glimrende grundprincip og i praksis gøre det fuldstændig illusorisk. Jeg mener, at det allerede med en forhøjelse af kravet om, hvor mange af de stemmeberettigede der skal gå imod kommunalbestyrelsen, fra f.eks. 60 til 80 pct. i mange tilfælde vil være umuligt at få så stor opbakning, specielt i storbyområder, hvor det er meget vanskeligt at få alle til at deltage i afstemninger af denne type.

Det har økonomiske konsekvenser, at det er besværligt at nedlægge skoler; det kommer politikerne og embedsmændene lidt på tværs, at folk stritter imod. Men skolerne er rigelig store, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hun mener om skolernes størrelse. Det er ingen skade til, at skolerne bliver noget mindre, altså at der bliver nogle færre børn i dem. Vi har skoler i København med 500, 1.000 og flere børn; at de bliver noget mindre, er ingen skade til. Når folk kan få en vis medindflydelse på det efter de nugældende regler, synes jeg, det vil være meget beklageligt, hvis man nu vil skærpe reglerne, sådan at den medindflydelse måske bliver næsten illusorisk.

Bertel Haarder (V):

Venstres folketingsgruppe har ikke nogen planer om at imødekomme den henvendelse, som er kommet fra Kommunernes Landsforening, og jeg vil gerne stille ministeren følgende spørgsmål: Hvis en kommunalbestyrelse finder, at en skole er blevet for lille og dermed for dyr, er det så ikke denne kommunalbestyrelses gode ret at sige: vi fordeler pengene nogenlunde ligeligt mellem kommunens skoler, sådan at udgifterne pr. barn er nogenlunde de samme i de små og de store skoler? Hvis den lille skole vil køre videre under de vilkår, kan den gøre det, og hvis den vil bede om at blive nedlagt, kan den gøre det.

Spørgsmålet lyder altså: er det ikke kommunens soleklare ret at bestemme over fordelingen af pengene, og gør denne ret ikke et

initiativ i anledning af Kommunernes Landsforenings henvendelse langt mindre påkrævet?

Jeg vil gerne her – hvis man ud over at spørge også må opfordre – opfordre ministeren til, når hun svarer Kommunernes Landsforening, at gøre den opmærksom på, at det er op til den selv at fordele pengene: hvis en skole er for lille og for dyr, er det i hvert fald op til den at forhindre, at den bliver for dyr, og hvis den ikke er dyrere pr. barn end andre skoler, bør den efter min mening kunne bevares til evig tid ud fra det synspunkt, at det må være kredsen omkring skolen, som skal vurdere, om fordelingen ved, at den er lille, kan opveje ulempen ved, at man ikke kan have så mange valgfrie fag, så mange moderne faglokaler, så mange udstoppede fugle i geografilokalet osv., alle disse ting, som de fleste forældre vurderer som fuldstændig ligegyldige.

Det sidste var en opfordring og skulle forstås på den måde, om ministeren ikke kunne overveje at tage denne betragtning med i det svar, hun vil give til Kommunernes Landsforening.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Bertel Haarders spørgsmål var nok lidt fiktivt eller illusorisk, for hr. Bertel Haarder ved lige så vel som jeg, at kommunerne har det økonomiske ansvar for folkeskolen.

Men der kommer altså et kvalitetsbegreb ind; det kan jo godt være, en kommunalbestyrelse ikke vil følge det princip, hr. Bertel Haarder her taler om, men finder, at der også skal opretholdes nogle kvalitetsbegreber i folkeskolen.

Hr. Steen Folke sagde, at jeg startede med at svare nej på spørgsmålet, og så kom »alt det uldne bagefter«. Ja men, hr. Steen Folke, vi kan jo ikke altid og til enhver tid befinde os i den blå luft, vi må også prøve at kigge på nogle realiteter. Fra i år til 1990 vil der blive 104.000 færre børn i vores folkeskole.

Nu er det en spørgers ret at stille spørgsmål her; en minister må desværre ikke stille spørgsmål til en spørger. Hvis jeg havde måttet, kunne jeg have tænkt mig at spørge hr. Steen Folke, om han virkelig mener, at vi fysisk skal opretholde de samme bygninger, vi har i dag, også i 1990 til 100.000 færre